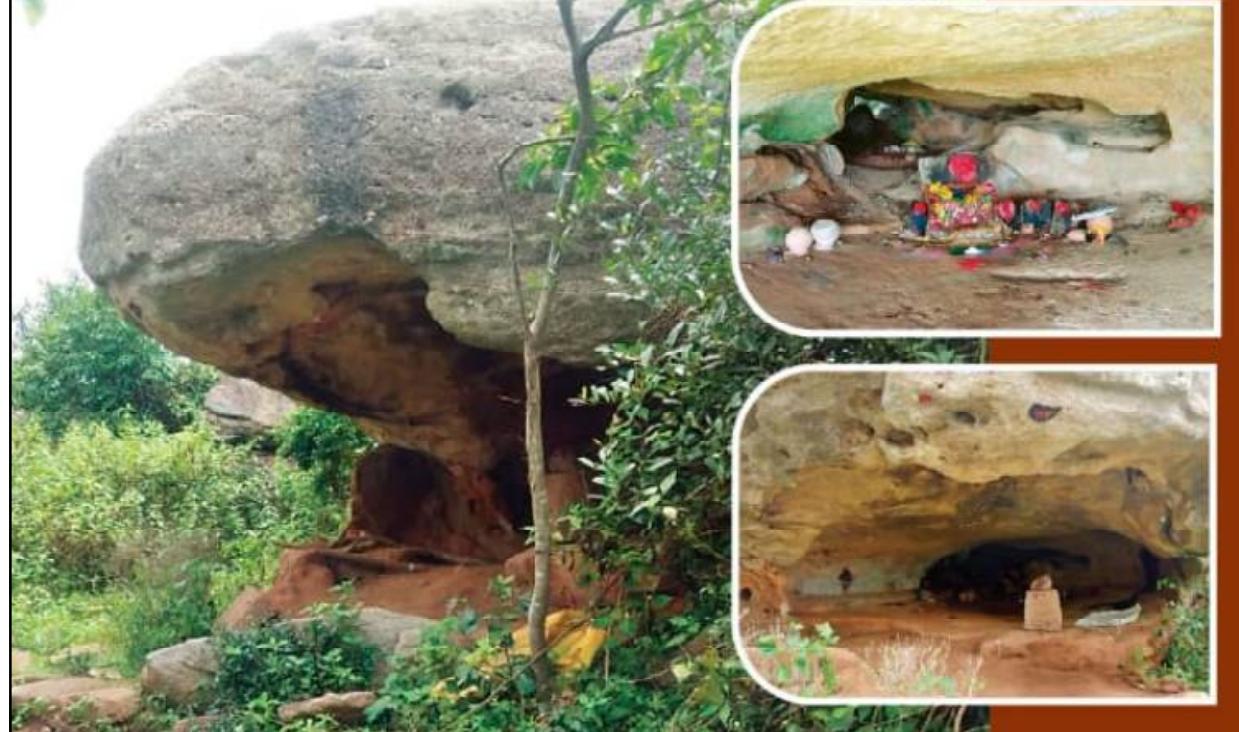
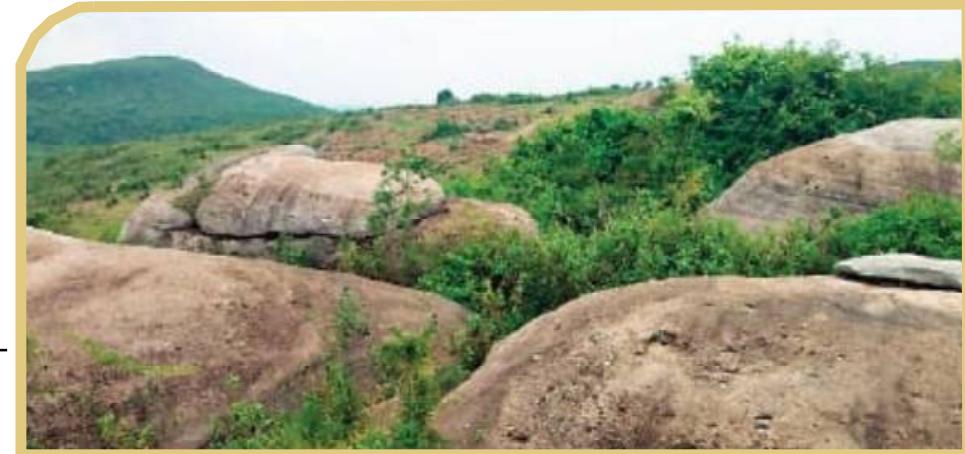

ବର୍ଷା ନହେଲେ ଗାଁ
 ଲୋକେ ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରେ
 ଥିବା ପଥର ଛାମୁଣ୍ଡିଆକୁ
 ଯାଆନ୍ତି । ସେଠି ଇନ୍ଦ୍ର ପୂଜା
 ହୁଏ । ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା,
 ଇନ୍ଦ୍ରପୂଜା ହେଲେ ମୃଷକ
 ଧାରାରେ ବର୍ଷା ହେବ ।
 ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାଁ ଲୋକେ
 ପଥର ଛାମୁଣ୍ଡିଆ
 ଗଲାବେଳେ ଛଡା ନେଇ
 ଯାଉଥାନ୍ତି । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଗାଁ
 ଲୋକେ ପାଣିପାଇଁ ପଥର
 ଛାମୁଣ୍ଡିଆ ଯାଉନାହାନ୍ତି କି
 ଇନ୍ଦ୍ରପୂଜା କରୁନାହାନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗାଁ । ବି' ପଟେ ଚାଷକଳି ।
ଗୋଟାଏ ପଟେ ଜଙ୍ଗଲ ଆଉ ଆରପଟେ ଫଟଟା
ମୁଣ୍ଡିଆ । ମୁଣ୍ଡିଆ କହିଲେ ଛୋଟ ଛୋଟ
ପାହାଡ଼ । ମୁଣ୍ଡିଆ ଚାରିପଟେ କଣ୍ଠାଖ୍ରୀ ନଟା
ବଶ । ଫଟା ମୁଣ୍ଡିଆକୁ ଲାଗି ଦେଉଳିଆ
ମୁଣ୍ଡିଆ । ଗାଁ ଲୋକେ କୁହାନ୍ତି ଫଟା ମୁଣ୍ଡିଆ ଆଉ

ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପର ମରମ କଥା

ଦେଉଳିଆ ବି' ଭାଇ । ଦୁଇଁଙ୍କ ଇଲାକା ବି
ଭାଗବନ୍ଧୀ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଜଣା ନାହିଁ ହେଲେ

କଣ ଜାଣନ୍ତି, କେଉଁଟା କୋଉଁ
ଯାଉଛି । ପାହାଡ଼ିକୁ ଲାଗି ଚାରିପଟେ
ଗଲା । ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ନରି
ଜେଜେଙ୍କ ଚନ୍ଦାମୁଣ୍ଡ ଭଳି
ଦିଶେ । ହଁ, ନରି ଜେଜେ ଚନ୍ଦା
ହେଲେ କ’ଣ ହେବ ଭାରି
ବୁଦ୍ଧିଆ । ତାଙ୍କ ଜିଉ ଆଗରେ
ଦଶ କି ପନ୍ଥର ଖଣ୍ଡ ମୌଜାର
ନକ୍ଷା । କାହା ବାଢ଼ିକୁ କିଏ ସୁତାଏ
ମାଡ଼ିଗଲେ ବି ନରି ଜେଜେ ଆଖି
ପକେଇ କହିଦିଅନ୍ତି ।
ସେଇଥିପାଇଁ ଗାଁ ଜମି କାହାର
ଭାଗବଂଶା ହେଲେ ନରି ଜେଜେ
ଆଗରେ । ଲୋକଟା ବଡ଼
ଦିମାଳିଆ ହି । ଜମିରାନ୍ତିକ

ନେଇ ହିସାବ ବରାବର ସିନା ହେଲେ କଳି
ଝଗଡ଼ା ଲାଗିବା ବେଳକୁ ଘଲିଆ ମାରି ଛୁ ।
କୋଉଠି କିଏ ପଚାରିଲେ କୁହୁଟି, କିରେ ଆମେ
ମାପବୁପ କଥା କହିବୁ । ତମ ଘର ଝଗଡ଼ାରେ
କିଅଁ ପଶିବୁ ? ତାଙ୍କର ଆଉ ଗୋଟାଏ ଦିମାକ
ହେଉଛି ଗାଁ ଉଚିହାସ ଆଉ କିମ୍ବଦବୀ ଉପରେ
ଅଜସ୍ର ଝାନ । କୋଉ କାଳେ ଗାଁକୁ କୋଉ ରାଜା
କି ସାହେବ ଆସିଥିଲେ ସେ ସ୍ବରୁ ବୁଢ଼ାଙ୍କୁ ଜଣା ।
ଗାଁ ପାହାଡ଼ରେ କାହିଁରେ କେତେ ପଥର ଅଛି,
କୋଉଠି ନିମନ୍ତ ହାରାମ ପଥର ଆଉ କୋଉଟା
କାହାଲିଆ ସୋରା କାହିଁକି ହେଲା ସ୍ବରୁ କଥା
ନରି ଜେଜେଙ୍କୁ ଜଣା । କିଏ ଯଦି କୋଉଠି ଗାଁ
ଉଚିହାସ କଥା ପଚାରନ୍ତି ନରିଜେଜେ ପୂରା
ପୋଥୁ ବଖାଣି ବସନ୍ତି । ସିଏ ଯାହା କହୁଥୁଲେ,
ନିରିଶ ଅମଳରେ ମାନିପାନେ ଲାଖାନେ ଗାଁ

ପାହାଡ଼ରେ ଲୁଚି ଲଢ଼େଇ କରୁଥିଲେ । ପାଇକଙ୍କ ଲଢ଼େଇର ତାରିକା ବି ଅଳଗା ଥିଲା । ଦୀରିଙ୍ଗ ସେନାଙ୍କ ଭଲି ଗାଁ ପାଇକଙ୍କ ପାଖରେ ସିନା ଶୁଣିଗୋଲା ନଥିଲା, ହେଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଣ୍ଡେ ମଗଜ ଉର୍ଛି ହୋଇଥିଲା । ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଲୁଚି ରହୁଥିଲେ । ଉପରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ପଥର ତଳେ ତାବିଜିଙ୍କ ଛୋଟ ପଥର ଖଣ୍ଡି ରଖୁଥାନ୍ତି । ବ୍ରିଟିଶ ସିପାହି ଆସିଲା ବେଳକୁ ଜଣେ କାହାଳିଆ ତଳେ ବସି କାହାଲୀ ବଜାଇ ଜଣାଇଦିଏ । ପାଇକମାନେ ଜାଣିଦିଅନ୍ତି ଦୀରିଙ୍ଗ ସିପାହୀ ଆସିଗଲେ । ଚତୁରତାର ସହ ଉପରୁ ଚାବି ଭଲି ଥିବା ଛୋଟ ପଥରଟି ଖେଳେଇଦେଲେ ଉପରୁ ବଡ଼ ପଥର ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି ତଳକୁ ପଲେଇ ଆସି ବ୍ରିଟିଶମାନେ ଛତ୍ରଭଙ୍ଗ ଦିଅନ୍ତି । ଥରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ପଥର ଖସିଲାନି ବୋଲି ତ ସିପାହିମାନେ ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରକୁ ଯାଇ ପାଇକମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଆଣିଲେ । ସେଇ ଭୁଲ ପାଇଁ ବିଚରା ଗାଁ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା ବଡ଼ପଥରଟା ସେଇଦିବୁ ନିମକ ହାରାମ ପଥର ହୋଇ ପଡ଼ିରହିଛି । ଅନେକେ ତାଙ୍କ ପଥର ହାମୁଣ୍ଡିଆ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଆଉ ଯୋଉଠି ଲୋକଟା କାହାଲୀ ବଜାଏ ସେ ଜାଗାଟା ଏବେ କାହାଲିଆ ସୋରା ହୋଇ ଏବେ ବି ରହିଛି । ନିମକ ହାରାମ ପଥର ପଛରେ ଗାଁର ଆଉ ଗୋଟାଏ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଏବେ ଲୁଚିକି ରହିଛି । କେହିକେହି ଏ ପଥରକୁ ଛତ୍ରକ ପଥର ବୋଲି କୁହନ୍ତି । କାରଣ ପଥରଟା ଏମିତି ରହିଛି ଗାଇଆଳି ଗାଇ ଚରାଇବା ବେଳେ ଯଦି ବର୍ଷା ପବନ ହୁଏ ପୂରା ଗୋରୁ ନେଇ ପଥର ତଳେ ଲୁଚିଯାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ସବୁରିବୁ ଅଶୀ ଗୋରୁ ରହିଯାନ୍ତି ।

ମୋର ମନେ ଅଛି, ଗାଁ ରେ ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ଆଷାଡ଼ ଅଧା ଯାଏ ବର୍ଷା ହେଲାନି । କୁଆ, ପୋଖରୀ ଶୁଷ୍କଗଲା । ତଳ ପୋଖରୀରେ ପାଣି ପକୁଆ ଦେଖାଗଲା । ପୁରୁଣା ପୋଖରୀରେ ମାଛମରା ପାଇଁ ଶୁଷ୍କଳା ଥିଲା ଯେ, ପଦର ଦିନ କାଳ ସେମିତି ଶୁଷ୍କଳା ପଡ଼ିଲା । ନୃଆ ପୋଖରୀରେ ଗାଁର ସବୁ ଲୋକେ ଗାଧୋଇ ପାଣି ପୁଜ ହେଲଗଲା । ଏମିତିକି କୁଆରେ ପାଣି ଛଣା ପଡ଼ିଲା । ଆମେ ସେ ବର୍ଷ ମାରନର ସୁଲରେ ପଢ଼ୁଥିଲୁ । କାହୁମାଣ୍ଡେ ସୁଲ ଛୁଟି ପରେ ପିଲାଙ୍କୁ ବେଗ ନାଟ କରଇଲେ । ଆର ଗାଁରେ ବେଙ୍ଗ-ବେଙ୍ଗୁଲୀ ବାହାଘର ବି ହେଲା । ହେଲେ ବର୍ଷ ତୋପାଏ ବି ହେଲାନି । ଶେଷରେ ଗାଁ ଲୋକେ ଆଗାମୀ ଶୁଷ୍କ ଅବଧାନକ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଅବଧାନ ଗାଁର ପାଞ୍ଜ ଦେଖୁ କହିଲେ ବିପ୍ରାତ ପଡ଼ିଛି, ଇନ୍ଦ୍ର କୋପ କରିଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଗାଁ ଲୋକେ ଗ୍ରାମଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ଯଜ୍ଞ କଲେ । ତଥାପି ବର୍ଷା ହେଲାନି । ଶେଷରେ ଖୋଲ, ଖାଞ୍ଜ ଧରି ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରେ ଥିବା ପଥର ଚାବୁଡ଼ା ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେଠି କୀର୍ତ୍ତନ ହେବା ମାତ୍ରେ ସତକୁ ସତ ମୂଷକ ଧାରାରେ ବର୍ଷା ହେଲା । କଥାଟା ଆଗରୁ ଲୋକା ଜେଜେ, ବାଆ ଜେଜେ କୁହନ୍ତି । କେବେ କେବେ କୀର୍ତ୍ତନ ହେଉ ହେଉ ଏତେ ବର୍ଷା ହୁଏ ଯେ ଲୋକେ ଫେରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହିଠାରେ ସାରା ରାତି ରହିଯାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବି ଅନେକ ସମୟରେ ଗାଁ ଲୋକେ ତେଜକ୍ରିୟା ନେଇଥାନ୍ତି । ଏବୁ କଥା କେତେ ସତ ଆମେ ଜାଣିନ୍ତି, ହେଲେ ନରି ଜେଜେ ପିଢ଼ି ପରେ ପିଢ଼ି ଏଇ କଥା କହି ଆସି ଆଉ ଗାଁ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଖାଲି ଏତିକି ନୁହେଁ, ଆଖପାଖ ପାଞ୍ଚ ପଚାଶ ଖଣ୍ଡ ଗାଁର ନାମକରଣ ବିଷୟରେ ବି ନରିଜେଜେ ଅନର୍ଗଳ ଭାବେ କହି ଦେଇପାରନ୍ତି । ଏବେ ଗାଁରେ ନରିଜେଜେ, ଲୋକାଜେଜେ କି ବାଞ୍ଚାଜେଜେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସମୟର ସବୁ ଲୋକ ଚାଲିଗଲେଣି । ଶୁଷ୍କଟି ଅବଧାନେ ବି କୋଉ କାଳରୁ ଆର ପାରିକି ଗଲେଣି । ଆଷାଡ଼ ଯାଇ ଶ୍ରୀବଦଶ ଗଲେ ବି ଲୋକଙ୍କର ବର୍ଷା ଖୋଜା ପଡ଼ୁନି । ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ଗାଁ ଲୋକେ ଆଉ ଚାଷବାସ କରୁନାହାନ୍ତି କି କୁଆ, ପୋଖରି ପାଣି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁନାହାନ୍ତି । ଘରେ ଘରେ ପାଇଖାନା, ଗାଧୁଆ ଘର । ପିଏଚ୍‌ଟିବାଲାଏ ତବିଶ ଘଣ୍ଡିଆ ପାଣି ସାପ୍ରାୟ କରୁଛନ୍ତି । ନା ପିଇବା ପାଣିର ଝିନ୍ଦଗି ଅଛି ନା ଗାଧୋଇବା ପାଣିର । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ହେଉଛି ବାତ୍ୟାରେ କେବେ ବିକୁଳି କରିଗଲେ ତିନି ଚାରିଦିନ ଯାଏ ଲୋକେ ପାଣି ମୁଦ୍ରାଏ ପାଇଁ କିଲିବିଲି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପାଣିର ଚାରିକାଠି ଏବେ ଛତ୍ରକ ଉପରେ ନୁହେଁ ବରଙ୍ଗ ସରକାରକ ହାତରେ ରହିଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀତାଉନ୍ଦରେ ସକରାତ୍ରିକ ପ୍ରୟୋଗ

ଗାଁର ରୂପ ବଦଳାଇଲେ ସୁବଗୋଷ୍ଠୀ

ଉତ୍ତାରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ
ସେ ୪ ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ରଙ୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସାମଗ୍ରୀ କିରିଥିଲେ । ସୁମିତ୍ରା ସହ ତ୍ରିଲୋକ
ରାତ୍ରି, ସ୍ଵର୍ଗାଦ ରାତ୍ରି, ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ
ଗୋଷାମାୟୀ, ନୀରଜ ଭଣ ଏବଂ ଆଲୋକ
ନେଗାଙ୍କ ଭଳି ମୁବଳ ମିଶି କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଅବୁଝାଗୁଡ଼ ରୂପକୁ ବଦଳାଇ ଦେଲେ । ସୁମିତ୍ରା
କହିଛନ୍ତି, ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ କରିଧାମ ଯାତ୍ରା ସହିତ
ଆମର ଗାଁକୁ ସଂଯୋଗକ କରାଯାଉ । ଫଳରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରୋଷ୍ଠାନ ମିଳିବ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷା

ମେ ବାହାରକୁ କାମ
ଆଗ୍ନ କରି ଏଇରୁ
ସମାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟମକୁ
ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ।
୧ ସତ୍ପାଳ ମହାରାଜ
ରୁ ଖୁବଣୀୟ ଯୋଜନା
କୁ ମୁଦ୍ରନ କରାଯାଇ
ଥାଯିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ
ର ଏହି ଯୁବକମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବଡ଼ିବିଲଭର । କରୋନା ସଙ୍କଟ
ଯୋଗୁ ବିଗତ କିଛି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ
ରେଷ୍ଟ୍ରୋର୍‌ର ଖାଦ୍ୟ ବିକ୍ରି ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ
ପାଇଥିଲା । କରୋନା ଭୟରେ ଲୋକମାନେ
ଖାଦ୍ୟ ମରାଇ ଖାଇବାକୁ ଭୟ କରୁଥିବାରୁ
ବେପାରକୁ ପୁଣି କେମିତି ବଢ଼ାଇବେ ସେଥିମେର
ସେ ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ । ଉତ୍ତିମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ
ମନକୁ ଏହି ନିଆରା ଆଇତିଆ ଆସିଥିଲା ।
ତେଣୁ ସେ ସ୍ନାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫିରନେସୁ ଜିମରେ
କାମ କରୁଥିବା ତାଙ୍କ ସବୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ

ଶ୍ରୀଦ୍ୟ ତେଜିଭର କରୁଛନ୍ତି ସାର୍ଗଲେସ୍ ବିଭିନ୍ନତର

ଦେଇଥିଲେ । କରୋନା ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁ
ଜିମ୍ବଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଦେରୋଗାର ହୋଇବିଥିଲେ । ଏପରିମୁଲେ
ସେମାନେ ସୁରି ଉରାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି
ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ବଢ଼ିବିଳତରମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟ ଡେଲିଭରି ପାଇବା ଲାଗି ଜଣେ
ଡଳାର)ର ଖାଦ୍ୟ ଅତିର କରବା ଆବଶ୍ୟକ
ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସେପଟେ ଏହି ନିଆରା
ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁ ସୁରିଉରା ଖୁବ୍ ଚର୍କଟ
ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ତାଙ୍କୁ ଅତି କମ୍ବରେ
୧୦ଟି ଅର୍ଦ୍ଦ ଆସୁଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ତାଙ୍କ
ମାସିକ ରୋଜଗାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ସେ ପ୍ରକାଶ

ଗର୍ଭବତୀରେ ଯୋଗ କଲେ ତାହା
ଗର୍ଭବତୀଙ୍କ ପାଇଁ ହିତକର ହୋଇଥାଏ ।
ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଚାପମୁକ୍ତ ରଖିବା ସହିତ
ପିଲା ଜନ୍ମକୁ ନେଇ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା
ଚାଲିଥାଏ ବୋଲି ଗବେଷକମାନେ
ଜଣାଇଛନ୍ତି । ମଞ୍ଚେଷ୍ଠର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ଗବେଷକମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଗର୍ଭାସ୍ତ୍ରରେ
ଯୋଗ କରିବା ଏକ ବଢ଼ିଆ ବ୍ୟାୟାମ ।
ଏହି ସମୟରେ ହେଉଥିବା ପିଠି ଯନ୍ତ୍ରଣା,
ସାଇଟିକା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟଥା ଓ
ଯନ୍ତ୍ରଣା ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।
ନିୟମିତ ଯୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସବ
ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସହଜ ଓ କମ୍ ସମୟରେ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଖାସ କରି
୪ଟି ଯୋଗାସନ କରିବାକୁ ସେମାନେ
ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ଆସନଗୁଡ଼ିକ
ହେଲା ବରା କୋଣାସନ, ଦଣ୍ଡାସନ,
ମଜାରାଆସନ ଓ ଅଧୋ ମୁଖ୍ୟ ସାନାସନ ।
ତେବେ ଏହା ଅଧୁକ ଦେହ ପ୍ରୁତି କ୍ଷତି
ଆଣିପାରେ ।

ଅତ୍ୟଧିକ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର ଟୁପ୍‌ମରର କାରଣ

ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ବିନା ଆଜିକାରୀ
ଟାଇପ୍ ଶୈଳେ ଲୋକମାତ୍ରି

ପେଲାଏ ଫୋନ୍ ଯେ ଆମର ପ୍ରଭୃତି କଣ୍ଠି
ହେବି କେ କିମ୍ବାକେ ଆମେ ଆମେ ।

A photograph of honey in a glass jar with a wooden dipper, and a piece of honeycomb next to it.

